

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 169. Sed sortiamur de illa cuius sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

§. 169. *Sed sortiamur de illa cuius sit.*

Bene antea dixerunt, non scindamus, & bene fecerunt, quod non sciderunt, quia nulli prodesse poterat illa toga, si scinderetur; sed male nunc, quod dicunt sortiamur de illa cuius sit, supponunt enim verba ista, non esse Christi, sed alicuius ipsorum, quem nondum sciunt, sed forte deprehendere possint. Videntur igitur isti 4. milites esse 4. authores malorum quorundam quæ adhuc in mundo vigent. 1. *Aleatorum*, qui sæpe blasphemant mentiuntur & dolum struunt, pecunias utilioribus subtrahunt. Væ illis quia ponunt fortunæ mensuram, & librant super eam. 2. *Prædestinantium* qui absoluto fato quodam omnem libertatem Dei & hominum & angelorum sepeliunt, ut Stoici. 3. *Gomaristarum Antelapsariorum*, qui etsi libertatem Deo tribuunt, tamen irrationalem constituunt, qui sine causa quosdam æternis pœnis iratissimus adiudicet, alios æternis bonis. 4. *Postlapsariorum*, qui etsi ante lapsum. Adæ libertatem hominibus concedant postea tamen dicunt partem aliquam irrefragabiliter electam salvam aliam irremediabiliter damnari mentiuntur.

Bene tamen aliquando super aliqua re cognoscenda fors missa fuit, quando sortilegio de re aliqua instituto, non persona sortientis attenditur neque eius merita, cuius causa instituitur; sed ad hoc ut quod determinare homines per se nolunt, aliunde eis diceretur, paratis acquiescere determinationi cuiuscunque, & hoc sub divina directione. Vnde etiam tali modo aliquo ipsa gratiæ divinæ adeptio respectu nostri fors aliquando dicitur, quia eam non nostris prævijs meritis, sed ab extra determinatione vel præparatione Dei eam accipimus. Atque ita mihi loqui videtur Apostolus dicens: In Christo Iesu sorte nos esse vocatos, nimirum, quod in Ecclesiam pertracti sumus, atque ad Catholicam fidem vocati, hoc non suæ quisquæ prudentiæ attribuere potest neque industriæ, sed solum debet gratiæ Dei misericordiæ assignare, & nemo interrogare potest iure: *Quare sic fecisti*, cui conformiter proposito dicit idem Apostolus ad Coloss. 1. Gratias agentes Deo & Patri qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lumine. Ac si diceret: O fratres mei, gratias agite cœlesti & æterno patri quod capaces, dignos, idoneos ad aliquam hæreditatem luminis ac gloriæ eius obtinendam vos fecerit. Quid enim, oro per partem sortis seu hæreditatis intelligitur aliud, quam gratuita Dei gratia. De hac gratia tamen omnes accipiunt. Accede ergo, Domine Iesu, tuaque meliore sorte ac hæreditate gratiam contribue, ut tibi servire queam.

O mi-

O Mnis Iesu, ô animæ meæ solatium, quid animæ meæ fiet, nisi à tua divina providentia aliqua mihi hæreditatis aut sortis pars fuisset destinata? Nunc autem divitem me fecisti in omnibus bonis Ecclesiæ tuæ sanctæ in doctrina, in regimine, in sacramentis. Benedicam igitur te omni tempore, semper laus tua in ore meo.

§. 170. *Vt scriptura impleatur, dicens: partiti sunt vestimenta mea sibi & in vestem meam miserunt sortem. v. 24.*

Quomodo intelligendum sit illud, *ut scriptura impleatur*, alias dicitur, non quod scriptura Deo dominaretur, & iste, tanquam Iupiter stygiæ paludis formidini, esset obnoxius literis, nequaquam. Sed, ita ut Iudæus habens scripturam, & illa gloriari volens videat implem esse, quod ipsa dicit, & iam non possit negare implem esse, quod mallet expectare. Quod igitur gentibus scripturam non habentibus signi datur; unde credant aliud sane genus, nimirum signa autem eos qui crederint hæc sequentur in nomine meo dæmonia ejicient, linguis loquentur novis, serpentes tolerant, &c.

G Ratias ago tibi Domine Iesu, quod te omnibus aptas, sed unicuique secundum suam capacitatem, Iudæo per scripturam Gentibus per miracula. Sed quid facies Hæreticis nostris, qui se gloriantur habere scripturas & in ipsis vitam æternam? quomodo illos iuabis ut inter se tam dissentienter unam tractantes scripturam revertantur ad tuam Ecclesiam? credo quod eis præparasti sensum tuæ scissuræ tanquam optimum condimentum salutis. Sane illud qui gustarunt omnes ad tuam Ecclesiam poliminio redierunt, qui autem ad illam suorum scissuram oculos clauferunt mirum non est si foris manserunt, & manent. Tu eis dedisti cognitionem, quâ, si vellent, possent fugere à facie arcus.

§. 171. *Et milites quidem hæc fecerunt. v. 24.*

Omnia crudelia & horrenda in Christum, quæ usque huc in passione eius enarrata fuere, capiendo eum, ligando, illudendo, verberando, alapas dando, flagellando, spinis coronando, cruci clavibus affigendo, super vestibus sortem mittendo, ista sententia concludit S. Ioannes, quasi vellet dicere non tamen impune & multo minus impune sacerdotes, Pharisei, Scribæ, Seniores, Pilatus & Herodes, verum tamen horum iudicium recte transmittit ad tribunal Dei, & se mox convertit ad ea quæ Christus & eius amici egerint narranda, quæ tamen ipsa Passionis gravis experientia Domini